

ה"ת 3580/10/22 - מדינת ישראל נגד אולג בטייב

בית משפט השלום תל-אביב

בשה"ת 3580-10-22 מדינת ישראל נ' בטייב

בפני	כבוד השופטת שני שטרן
המשיבה	מדינת ישראל
	באמצעות תביעות תעבורה תל אביב
נגד	אולג בטייב
המבקש	באמצעות ב"כ עו"ד שמולביץ

החלטה

בפני בקשה לעיון מחדש בהחלטה הקובעת כי המבקש ישהה בתנאי מעצר בית, מיום 23.10.22.

הצדדים טענו לבקשה בדיון שהתקיים בפני.

ביום 6.10.22, נתפס המבקש, כשהוא נוהג בפסילה, בשכרות (סמים), כשרישיונו פקע וללא ביטוח.

באותה העת, היו תלויים כנגד הנאשם שני תיקים נוספים, בגין נהיגה בשכרות.

המשיב נעצר ושהה בתנאי מעצר בית מלא.

ביום 23.10.23, התקיים דיון בבקשה להשארת תנאים. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, קבעתי כי קיימת מסוכנות גבוהה מהמשיב.

יחד עם זאת, מצאתי כי יש במפקחים שהוצעו- אביו של המשיב וחברו לעבודה- בכדי לפקח על המבקש בצורה ראויה. משכך, הותר למשיב לצאת את ביתו לצורך עבודה, בין הימים א-ו, בין השעות 08:30 ועד 16:45.

כעת, עותר המבקש לעיון מחדש בתנאים, נוכח חלוף הזמן והעובדה כי לא נרשמו הפרות. ב"כ המבקש ציין כי המבקש ערך 'ניקוי שולחן', הודה בתיקהקשור בבקשה זו ובתיקים הנוספים, ונוכח נטילת האחריות, נוטרלה המסוכנות.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה, מהטעם שבעקבות הודאת הנאשם, שאוחז ברישיון נהיגה מזה כ-4 שנים, עומדות לחובתו 10 הרשעות בתעבורה. לשיטתו, לו הודאת המבקש היתה נמסרת קודם למועד הדיון בבקשה להשארת התנאים, הרי שבית המשפט לא היה מאפשר למבקש חלון לצורך יציאה לעבודה.

עיון בפרוטוקול הדיון בתיק העיקרי שהגיש ב"כ המשיבה מגלה כי, אכן, המבקש צרף את שלושת התיקים, והודה בהם.

ואולם, העבירה באחד מכתבי האישום תוקנה לעבירה חמורה פחות, שהינה נהיגה תחת השפעה.

אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיבה לפיה הודאת המבקש מעלה את רמת מסוכנותו. לטעמי, העובדה שהמבקש בחר לקחת אחריות ולהודות בעבירות, תוך שאחת מהן מתוקנת לקולא, אינה נסיבה לחומרה, אלא, לקולא.

כאמור, ביום 4.1.23 הודה והורשע המבקש, בשלושת כתבי האישום שצורפו, ועתה, ממתין עניינו לשירות המבחן שיערוך תסקיר.

עמדת המאשימה בתיק העיקרי, כפי שנמסרה לבית המשפט במועד ההרשעה, הינה: "למאסר, ולו בעבודות שירות".

משכך עולה כי גם המאשימה אינה סבורה שהמשיב אינו מסוכן לצאת את ביתו.

לאור כל האמור לעיל, נוכח חלוף הזמן- משך ארבעת החודשים בהם המבקש שהה בתנאי מעצר בית, תוך שהוא יוצא לעבודה, באופן יומיומי, ולא הפר את התנאים, ותוך שלקחתי בחשבון את לקיחת האחריות, נדמה לי כי אין מניעה ליתן אמון נוסף במבקש, באופן שמעצר הבית יחול בשעות הלילה בלבד. דהיינו, בין השעות 22:30 ועד 07:00. ביתר שעות היממה, רשאי המבקש לצאת את ביתו ללא מלווים. כל זאת, החל מיום 15.2.23 שעה 07:00.

הערבויות והביטחונות שהוטלו בסעיפים 2-8 בהחלטה מיום 23.10.22 יעמדו על כנן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"ג, 13 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.